

Gorik

2003

Gratis driemaandelijks blad over Brussel

november - december - januari

www.gorik.be

Afzender: Gorik, PB1490, 1000 Brussel 1 - Afgiftekantoor: Brussel X - P 309618

nr.3

Inhoud

Tijdbom onder Brusselse hoven en rechtbanken 1&2

Achterstand en taalproblemen bedreigen werking van de rechtbanken.

Leerkrachten ontvluchten de hoofdstad 2

Leerkrachten voelen zich niet thuis in onze Brusselse scholen.

Mohammed straks burgemeester van Brussel? 3

Wat betekent migrantenstemrecht voor de Brusselse Vlamingen?

Hoe Vlaams is CD&V? 4

Lijstvorming zorgt voor spanning. Wie trekt aan het langst eind?

Stad met duizend "postjes" 4

Lopen politici elkaar voor de voeten in Brussel? Wij maakten de oefening.

CD&V met de V van Brussels

Bij de start van het politieke jaar in Brussel werd de Vlaamse leeuwenvlag aan de voorgrond van de nationale partijzetel vervangen door de Brusselse Iris-vlag. Dat gebeurde op aandringen van "enkele" Brusselse CD&V'ers.

Geen Vlaamse leeuwenvlag dus op dat ogenblik. Maar ook de vele dagen die daarop volgden wapperde nog steeds de Irisvlag. Het gevolg van een onoplettendheid? Of was er kwaad spel in het opzet? We hopen het eerste, maar... sluiten het tweede niet uit.

Feit is dat kort voordien de kartelbespreking met de N-VA van Geert Bourgeois op de valreep was afgesprongen. Volgens die laatste onder meer omdat CD&V in Brussel niet wilde opkomen met N-VA in de naam van haar (kartel)lijst. Kwestie van niet te veel Franstalige kiezers voor het hoofd te stoten. Al ontkent CD&V in alle toonaarden.

Het doet ons herinneren aan de vroegere Voerense vlaggenparades. Toen de Franstaligen in die faciliteitengemeente nog aan de macht waren, werd op de Vlaamse feestdag aan het gemeentehuis soms ook meermaals van officiële vlag gewisseld.

Tijdbom onder Brusselse hoven en rechtbanken

Gerechtelijke achterstand weegt zwaar door in Brussel

Dat er wel eens wat misloopt bij de Brusselse rechtbanken is een grof understatement. Jarenlang wachten op een uitspraak, rechters die geen drie woorden Nederlands spreken: het behoort allemaal tot de geplogenheden.

"Dokter Luk ligt overhoop met een leverancier van medisch materiaal. Het gaat over veel geld en beide partijen komen niet tot een oplossing. De leverancier trekt naar de rechtbank in het Frans. Dokter Luk vraagt een taalwijziging, maar de rechtbank weigert omdat het contract met de leverancier Franstalig is. Toch zijn heel wat stukken in het Nederlands."

Het zou een van de vele taalgemengde rechtszaken in Brussel kunnen zijn. Vaak eindigt zo een verhaal in een vonnis vele jaren na de feiten. Niet omdat de advocaten hun werk niet doen, maar omdat ze in een lange rij wachten voor de rechtbank. Bij het Hof van Beroep slepen ongeveer tachtig procent van alle zaken langer aan dan de normale periode van een half jaar. De gemiddelde wachttijd bedraagt twee en een half jaar.

Partijkaart

Rechters spreken alleen recht in de taal van hun diploma. In Brussel moeten vele rechters wel een elementaire kennis hebben van de tweede taal. Dat geldt voor twee derde van de rechters bij de Rechtbank van Eerste Aanleg. Een derde van de rechters bij het Hof van Beroep, de vrederechters, de poli-

tierechters en enkele hoge rechters moet zelfs een voldoende kennis bewijzen. Maar dat wou tot voor kort niet erg lukken. Veel afgestudeerden waagden hun kans voor het taalexamen, maar een grote meerderheid struikelde hierover.

"Niet geslaagd, geen job", zegt de wet. Maar voor de hoeders van de wet zelf geldt dat blijkbaar niet. Onder het motto "nood breekt wet" benoemden de achtereenvolgende ministers van Justitie, zowel Franstalige als Nederlandstalige, aan de lopende band eentalige rechters in Brussel.

"Het is waar dat vijftientig jaar lang de meeste benoemingen in Brussel gingen tegen de taalwet. Daardoor zijn de quota van twee derde rechters met kennis van de andere taal nooit bereikt", zei Benoît Dejemppe daarover. "Sommige ministers stelden de koning zelfs voor om een eentalige kandidaat met ongunstig advies te benoemen in plaats van een tweetalige met gunstig advies." De toenmalige Procureur des Konings wijst dat aan de "verderfelijke politisering". De plaag van de politieke benoemingen heeft ongetwijfeld geknaagd aan de kwaliteit van de rechtspraak en verklaart mee de gerechtelijke achterstand.

Juist Walter!

Slachtoffers van geweld kunnen bij de plaatselijke politie niet meer terecht in het Nederlands. Een nieuwe taalkanker bedreigt Brussel. Maar deze keer is het nog niet te laat om in te grijpen, weet Walter Vandenbossche (CD&V). "Als blijkt dat de taalwet niet wordt nageleefd, moeten er benoemingen ongedaan worden gemaakt", zegt Walter op een recente persconferentie. Zeer juist Walter! Wie niet horen wil...

Platte demagogie

In dezelfde lijn, een half jaar geleden: "De Brusselse regering moet alle aanstellingen die niet in overeenstemming zijn met de taalwet vernietigen." Aan het woord is Brigitte Grouwels, partijgenote van Walter. Het gaat ook niet over de politie, maar over het gemeentepersoneel. De logica is echter identiek dezelfde. Het personeel bij de politie en op de gemeentehuizen moet tweetalig zijn.

Het is eigenlijk zo klaar als een klontje: iemand kan pas voor de gemeente werken als hij vooraf slaagt in een (taal)examen. En als een stoute burgemeester toch iemand benoemt die geen Nederlands kent, moet de Brusselse regering hem op de vingers tikken en zijn beslissing ongedaan maken.

Toch zorgde het standpunt van Brigitte destijds voor een fikse partijruzie. De fractievoorzitter werd beschuldigd van platte demagogie. Ze werd op een woelige vergadering teruggefloten. In een persmededeling na afloop staat uitdrukkelijk "dat er geen ontslagen mogen vallen". Nu telt de Brusselse CD&V-fractie drie leden. Walter gaf Brigitte toen dus (mee) ongelijk.

Regering opblazen

Nu maakt Walter een bocht van 180 graden. Een late bekering, maar beter dan helemaal geen bekering. Alleen idioten veranderen nooit van mening!

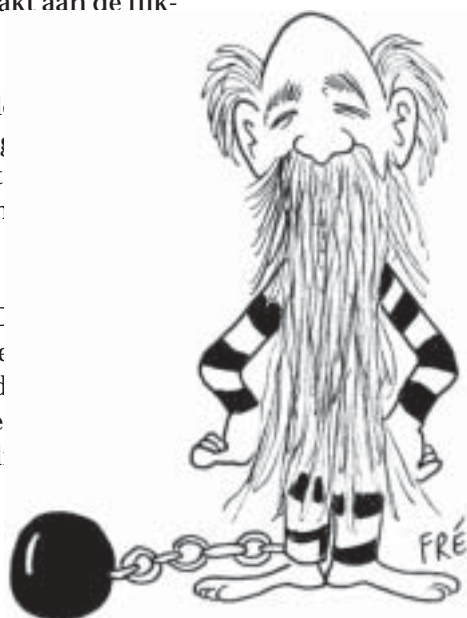
Walter zit nu blijkbaar op dezelfde lijn als fractievoorzitter Brigitte. Als hij het echt meent - en wie durft het woord van Walter in twijfel te trekken? - moet hij de Brusselse regering tot de orde roepen. En dat gebeurt, zoals Vlaams minister-president Bart Somers (VLD) zegt, "best in de schoot van de meerderheid". Volgens onze informatie maakt CD&V daar nog steeds deel van uit. Walter heeft dus zelf de sleutel in handen. Blaas desnoods de Brusselse regering op. Geen woorden, maar daden!

Brussel anders bekeken

Geen politieagenten voor Justitiepaleis

De politiehervorming heeft geen eind gemaakt aan de flikkenoorlog. In Antwerpen wordt schijnbaar ten tussen politieambtenaren dan tussen Maar ook in Brussel loopt het niet van een l indeling van de politiezones heeft al gezor conflicten tussen de gemeenten. Maar het bleem lijkt wel dat er niet meer, maar mir straat te zien is.

Ook in het Justitiepaleis zijn er problemen. I litie staat er in voor de bewaking tijdens hе gevangenen en voor de veiligheid tijdens d strafzaken. Dagelijks worden verdachten ve naar de gevangenis in Vorst en Sint-Gill wel begrijpen dat een rechter pas zitting wil houden in een strafzaak met verdachten van een gewapende overval als er voldoende agenten aanwezig zijn. Dat blijkt nu niet langer vanzelfsprekend, zodat zaken soms worden uitgesteld. Een nieuwe vorm van gerechtelijke achterstand?

Wachten tot Godot de beklagde brengt?

Oeps... Brusselse Vlamingen vergeten!

Kinderopvang, thuiszorg en ouderenopvang. De gemeenten doen hun best, maar kunnen de vraag niet volgen. Om hen een handje te helpen diende de Vlaams regering dit najaar een ontwerp van decreet over lokaal sociaal beleid in.

Maar het decreet geldt niet in de hoofdstad. De Vlaamse regering gaf haar minister van Welzijn nochtans eerder de opdracht om de toepasbaarheid in Brussel te onderzoeken. De Raad van State gaf de pap in de mond. Door de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) er bij te betrekken zou er geen bevoegdheidsprobleem rijzen. Die VGC stond ook te trappelen van ongeduld, maar dat feest gaat dus niet door. Pittig detail: de bevoegde minister is niemand minder dan... Adelheid Byttebier (Groen!), het enige Brusselse lid in de regering.

Het gaat hier niet om een eenmalige uitschuiver. Enkele weken na de indiening van het decreet deelde de minister extra geld voor kinderopvang uit. Maar in het lijstje van dertien Vlaamse steden is er opnieuw geen spoor van Brussel!

Studie naar Vlaamse ziekenhuizen in Brussel

Het heeft bloed, zweet en tranen gekost, maar eindelijk is het zover. Het Vlaams Parlement keurt eersdaags zijn besluiten goed over het verzoekschrift "Vlaamse ziekenhuizen in Brussel" van de Vlaamse Volksbeweging (VVB).

Het resultaat mag er zijn. Eerste besluit: "Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering een studie te laten uitvoeren naar de haalbaarheid van ondermeer de bouw van een nieuw Vlaams ziekenhuis, de overname van een bestaand ziekenhuis, de uitbouw van verscheidene lokale Nederlandstalige zorgcentra en de investering in poliklinieken en dagklinieken".

Maar het Vlaams Parlement heeft nog meer lekkers:

- de spoedige realisatie van een Nederlandstalig virtueel zorgnetwerk
- de snelle uitbouw van ten minste één lokaal Vlaams zorgcentrum
- een afdwingbare regeling voor de tweetaligheid van de spoeddiensten
- de bereikbaarheid van het AZ-VUB in Jette

Puik werk! Nu moet alleen de Vlaamse regering haar huiswerk nog maken...

Taalwet ook bij de politie buitenspel

Na de ziekenhuizen, nu ook taalproblemen bij de politie. Eentalige in plaats van tweetalige agenten maken almaar meer de dienst uit. Enkele maanden geleden voelde Walter Vandenbossche (CD&V) de toenmalige minister-president daarover aan de tand. Die trok zijn paraplu open: "Sinds de politiehervorming zijn de selectie en de rekrutering van de plaatselijke politie bevoegdheden van de federale overheid."

Naast de kwestie! Het toezicht op de politiezones wordt geregeld door een Brusselse ordonnantie. Volgens de Raad van State verandert die niets aan de bevoegdheid van zowel de minister-president als de vice-gouverneur. Maar ook die laatste geeft niet thuis. In antwoord op een brief van Vandenbossche dringt hij wel aan op een "vergelijk" bij de vorming van de volgende Brusselse regering.

Sinds de jongste staatsvorming werkt de vice-gouverneur niet langer in loondienst van een federale minister, maar wel in die van de (Franstalige) Brusselse minister-president. Wiens brood men eet...

Vindt de politie de juiste weg?

Leerkrachten vluchten uit Brussel

De minister van Onderwijs moet meer werk maken van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Dat is de rode draad van de resolutie die het Vlaams Parlement recent met grote eensgezindheid heeft goedgekeurd. Een werkgroep onder leiding van Kris Van Dijck (N-VA) en Brigitte Grouwels (CD&V) heeft er lang aan voorbereid. Alle partijen waren uitgenodigd. Alleen het Vlaams Blok wilde niet meedoen.

Onder druk

Gaan de Nederlandstalige scholen in Brussel ten onder aan hun eigen succes? Dat vragen steeds meer ouders zich luidop af. Het aantal leerlingen is er de jongste jaren fors gestegen. Steeds meer anderstalige leerlingen vinden hun weg naar onze scholen. Die toevloed heeft echter ook nadelen.

Nederlandstalig basisonderwijs trekt 18 procent Brusselse kinderen aan

In sommige scholen is het zoeken met een vergrootglas naar een Nederlandstalig kind. De Nederlandstalige scholen lopen vol en niet al onze eigen kinderen kunnen er nog terecht. En ook de kwaliteit komt onder druk. Slechts een op tien kleuters haalt de Vlaamse norm voor taalvaardigheid. In het tweede leerjaar van de lagere school heeft de helft van de leerlingen leesproblemen.

Stadsvlucht

Vluchten ouders de stad niet uit als ze dat allemaal horen? In het basisonderwijs liepen drie jaar geleden zo wat duizend kinderen school buiten de stad. Gemiddeld is dat "slechts" zes procent van alle kinderen die naar een Nederlandstalige school in Brussel gaan of hun heil zoeken buiten de stad. Maar als we enkel naar kinderen uit (homogeen) Nederlandstalige gezinnen in Brussel kijken, ligt het percentage "vluchtlerlingen" veel hoger.

Maar vooral onderwijzers lopen weg uit Brussel. Volgens een recent rapport vertrekken 59 procent van hen nog voor ze vijf jaar aan de slag zijn. Bij de jonge leerkrachten is dat zelfs 67 procent.

Wit konijn

Enkele jaren geleden maakte de Raad van State juridisch brandhout van die politieke praktijk. De regering kon niet anders dan het spel voortaan volgens de taalregels te spelen. Een handelswijze die grote graten dreigde te slaan in de personeelsbezetting. Minder rechters dus, maar wel een sterk stijgend aantal zaken. Koortsachtig werden dan ook achterpoortjes gezocht en... gevonden.

Een eerste ontsnappingsroute zijn de toegevoegde rechters. Dat zijn vliegende rechters die inspringen bij rechtbanken met een tijdelijk personeelstekort. In de praktijk wordt de taalwet op hen niet toegepast, zodat er in Brussel opnieuw veel eentalige rechters worden benoemd. Het gaat om ten hoogste 50 toegevoegde rechters en 34 toegevoegde substituten op een kader van 105. Of hoe een crisismaatregel wordt misbruikt om een structureel probleem moet op te lossen.

Het tweede wit konijn is het "functioneler" maken van de taalexamens. Wat dat in de praktijk betekent, blijkt uit de wonderbaarlijke vermenigvuldiging van de slaagcijfers. Waar die voordien schommelden tussen 5 à 10 procent, bedragen ze nu plots 41 procent voor de Franstaligen en zelfs 61 procent voor de Nederlandstaligen.

Striptease

Toegevoegde rechters en functionele taalexamens blijven paardenmiddelen tegen de gerechtelijke achterstand. Een tijdbom tikt onder de Brusselse hoven en rechtbanken. Rechters die niet alle bewijsstukken verstaan. Rechters die elkaar niet meer verstaan op vergaderingen. Enzovoort, enzovoort.

De striptease van de taalwet is daarmee lang niet afgelopen. Op korte termijn wil minister Onkelinx toegevoegde rechters de kans geven om zich na een taalexamen om te toveren tot gewone rechter. De minister wil ook de periode die toegevoegde rechters de opdracht van onderzoeks-, beslag- of jeugdrechter uitoefenen verlengen van drie naar zes jaar. Zo wordt een bestaande (onwettige) termijnoverschrijding witgewassen, wat zo'n 5000 lopende dossiers kan redden van de dood.

Intussen pleit coalitiepartner MR ervoor om het aantal Brusselse rechters met kennis van de tweede taal van twee derde te verminderen tot een vierde. De taalwet moet dan nog maar eens worden versoepeld. FDF-voorzitter Olivier Maingain heeft er zelfs de splitsing van het tweetalige rechtsgebied Brussel (inclusief Halle-Vilvoorde) voor over als ook de Franstaligen van buiten Brussel hier in het Frans terecht blijven kunnen.

Vervolg van blz. 1

"Een crisismaatregel wordt misbruikt om een structureel probleem op te lossen."

Mohammed straks burgemeester van Brussel?

Mogen migranten die hier vijf jaar wonen mee kiezen wie burgemeester wordt? Het voorstel doet de emoties hoog oplopen. In Brussel hebben de meeste migranten al stemrecht. Dankzij de snel-Belgwet.

Doen migranten in de toekomst mee aan verkiezingen?

“Belgen tegen migrantenstemrecht”, kopten *Het Belang van Limburg en Gazet van Antwerpen* ruim een maand geleden op hun voorpagina. De kranten baseerden zich op een eigen opiniepeiling, exclusief, maar ook omstreden. Volgens de peiling is tachtig procent van de Vlamingen tegen gemeentelijk stemrecht.

Gratis stemrecht

Migratie is van alle tijden. Toch heeft de Brusselse bevolking vooral de jongste dertig jaar meer kleur gekregen. En de multiculturele trein zal niet snel tot stilstand komen.

Tegen de volgende gemeenteraadsverkiezingen is naar schatting de helft van de Brusselaars van niet-Belgische oorsprong. Gemiddeld, want in sommige gemeenten zal het al om een ruimer meerderheid gaan. Later is dat in heel Brussel zo. Een natte droom voor sommigen, een nachtmerrie voor anderen.

In elk geval een realiteit die schreeuwt om een politiek antwoord.

Hoe migranten mee hun stad laten besturen? Eerst en vooral door hen gemakkelijker Belg te laten worden. Alleen al door de snel-Belgwet kwamen er zo'n 70 852 Belgen bij. Door de versoepelingen van de jongste twintig jaar zijn zowat 20 procent van de Brusselaars “nieuwe Belgen”. Of omgerekend: bijna 150 000 kiezers. Tweede methode: stemrecht gratis maken. Belg worden is niet langer nodig. Europese burgers kunnen nu al meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen. In 2006 zal het daarbij gaan om 132 614 mogelijke kiezers.

Daar komen straks misschien 64 106 niet-Europese migranten bij. Weinig in vergelijking met het aantal “nieuwe Belgen” en Europese burgers die nu al stemrecht hebben. Veel als je het vergelijkt met de 55 921 Nederlandstalige kiezers.

“Migrantenkiesrecht drijft Vlaamse partijen in Franstalige handen.”

Wieltjes zuigen

Ook het aantal Nederlandstalige raadsleden is gestegen van 71 tot 85. Migrantenstemrecht staat dus niet noodzakelijk gelijk aan minder Nederlandstalige zetels. Maar de verdere verwatering van hun marktaandeel drijft Vlaamse partijen opnieuw wat meer in de richting van “tweetalige” kieslijsten.

Op die lijsten doen Nederlandstaligen aan wieltjes zuigen. Zolang mogelijk uit de wind rijden achter de waterdragers om kort voor de eindmeet naar voren te schuiven. De Franstaligen zorgen voor de (meeste) lijststemmen. Nederlandstalige kandidaten voegen daar een pak voorkeurstemmen uit de eigen taalgroep aan toe. Ook migranten doen aan “etnisch stemmen”. Beide minderheidsgroepen gebruiken dus dezelfde truc, soms

ten koste van elkaar. Zo werd Rohnny Buyens (sp.a) in Brussel-stad niet herkozen omdat een groep Maghrebijnse kandidaten hem voorbij sprong.

Hoe dan ook, op “tweetalige” lijsten voert de Franstalige zusterpartij het hoge woord. Zij bepaalt mee welke Nederlandstalige kandidaten op de lijst komen. Is er nog plaats voor overtuigde Vlamingen?

Aardverschuiving

Samen bezetten “nieuwe Belgen” en migranten ruim een derde van de Brusselse kiesmarkt.

Naar schatting een op acht van de autochtone Belgische kiezers is Nederlandstalig. Rekening houdend met de vele nieuwe kiezers krimpt dat aandeel met ruim een derde. Het gevaar voor marginalisering is dus niet denkbeeldig. Dat Belgische kiezers wel en niet-Belgische geen stemplicht (zullen) hebben, beperkt wel het risico. Bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen bracht nog geen tien procent van de Europese burgers zijn stem uit.

Daar tegenover staat de electorale doorbraak van “nieuwe Belgen” vorige keer. Ook zonder migrantenstemrecht veroverden kandidaten van niet-Europese oorsprong plots al 92 zitjes in onze gemeenteraden.

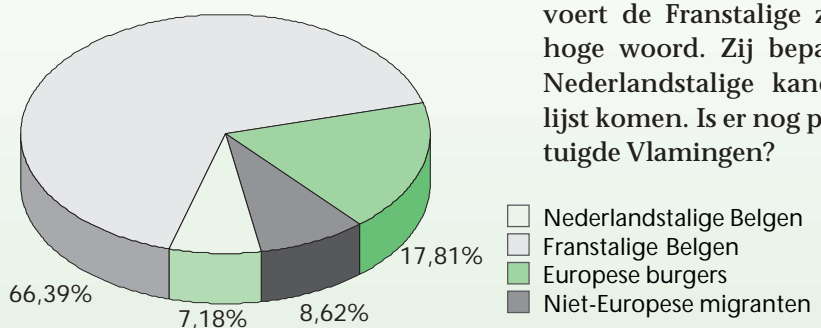
Warm en koud

“De partij is tegen, maar ik niet.” Ook in Brussel spreken politici van VLD en CD&V zich uit tegen het standpunt van hun partij.

Annemie Neyts pleitte eerder al voor stemrecht. Politici lieten kansarme buurten te vaak links laten liggen omdat er geen stemmen te rapen zijn. “Met de snel-Belgwet is daar gelukkig verandering in gekomen. Laat ons het werk afmaken”, aldus Neyts. Ook Sven Gatz is voor stemrecht.

Ook Walter Vandenbossche pleit voor “minder pleinvrees en meer stemrecht”. Hij wijst erop dat vele migranten Nederlands leren, hun kinderen naar onze scholen sturen... Vandenbossche: “Stemrecht kan hun band met de Vlaamse Gemeenschap versterken.”

Nederlandstalig aandeel op de Brusselse kiesmarkt

Hilde Devriendt

Vuil en gruit lawaait

“Z’emme te waaineg ambeese. Ze druume nie genoeg. Z’emme de stad nie geire. Ze zaain mê vuil te vuil. Ze zaain te vuil met uilen aaige beizeg, mê ‘t verdiele van plosjkes, en nie mê de stad”, da zeit Pascal Smet, toonoem Gruut Lawaait. Dat de madammekes en menierkes van de poleteek in Brussel nie vuil gerealizeid en emme was nog nie zoe lank lein ‘n publeek gehaaim. Tot dat em, Gruut Lawaait, in iene kie gelak as Tarzan opdouk. Hij schriet en roept het op alle doêke. En da’ zaain er vuil in onze stad.

Nateurlaak vinne ze da nie plezant. Ze zaain oek naaig zjaloos. Gruut Lawaait kent de stad nog nie of hij es al secretaire d’état. Omdat de president van de socialiste da wilt. In Brussel zegge ze: “kiet vroem no aa dêrp!”

Gruut Lawaait lojt het nie on zaain hêt komme. Hij goê de probleime van de stad den iene no den andere oplosse. De criminalitaait, de chômage en de probleime met de vrêmd. ‘t Zal hee rap gedoên zaain, zegt Gruut Lawaait. ‘n Pince’ vie oên de weele van d’ottos en nen bassin de natation in oupe locht, da’ zaain soleuses”. Gien mini-trottoirs ne mie mê ambetante pojkes, mo brieë stroête mê schuur gebaave langs woê as da’ ge kunt wandele. De zondag moje ne mie “en masse” no de bain van Hoisinge goên. Neie, ge zult kunne zwëmme in Brussel mê ‘n schuur veu” op d’huuge toures.

En ‘t moo rap goên. Plosj vie objekses t’emme es er nie. Minder poleteekers, want ze luupe in de weg. Oek minder “gemeenschapscentra”. Allien zuile dee doen wa da Gruut Lawaait zeit, muige blaaiwe. De Pianofabriek, de Markten, de Moriaan, De Vaartkapoen en masscheen oek nog Ten Weyngaert, want Gruut Lawaait woejnt in Vêst?!

* pince: klem
 ** soleuses: oplossing
 *** veu: zicht

De Nêrk

't Brussels

HOEKSEKE

Welkom bij Gorik

Gorik is een gratis blad over Brussel. Een onafhankelijk informatieblad. Journalistiek correct en onderbouwd. Maar ook zonder schroom. Een blad dat man en paard durft te noemen. Een blad dat opkomt voor echte tweetaligheid in Brussel en voor het Nederlands in de hoofdstad van Europa.

De naam van dit blad is geen toeval. “Bij een stichtend blad hoort een stichtende naam”, dachten wij. Daarom doopten wij het naar de bisschop van Kamerijk (Noord-Frankrijk), die rond 580 een kapel liet bouwen op een eiland in de Zenne: het Sint-Gorikseiland. Hieruit ontstond later Brussel.

Gorik wordt gratis verstuurd naar wie ons zijn adres opgeeft of een willekeurig steunbedrag overmaakt op rekening 409-9586521-55.

Ik wil graag

- Gorik in e-post versie
- Gorik in gedrukte versie
- Dat u mij Gorik niet meer opstuurt

Mijn gegevens:

Voornaam en naam
 Straat en huisnummer:
 Postnummer: Gemeente:
 E-Post:

Uw adres wordt opgeslagen in onze databank volgens de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer. U kan uw gegevens op eenvoudig verzoek steeds opvragen, wijzigen of schrappen.

Kruis dit vakje aan als u naast Gorik geen andere post wenst te ontvangen

Terugsturen naar: Gorik, PB1490 - 1000 Brussel 1 - redactie@gorik.be

Gorik, ook voor u?

Politieke sprokkels

Anne Van Asbroeck: superinvaller!

Louis Tobback (sp.a) bombardeerde haar in 1995 onverwacht tot Vlaams minister. Sindsdien is Anne Van Asbroeck vooral invaller gebleven.

Stoelendans bij sp.a Brussel

In 1997 moest ze als minister de baan ruimen voor Brigitte Grouwels (CD&V). Twee jaar later mocht ze in de Brussels Hoofdstedelijke Raad 108 dagen lang partijgenoot Michiel Vandebussche opvolgen. Bij de verkiezingen behaalde ze toen meer stemmen dan Robert Delathouwer (sp.a). Geen van beiden geraakte verkozen, maar Robert werd staatssecretaris en Anne niet.

Tot ze na de jongste verkiezingen plots weer opdook in de Brussels Hoofdstedelijke Raad. Byttebier (Groen!) stapte over naar de Vlaamse regering en voor de kartellijst van sp.a en Groen! was Anne aan zet voor de opvolging.

Nu neemt Anne ontslag om ambtenaar te worden bij... diezelfde Brusselse Hoofdstedelijke Raad. Yamilla Idrissi zit nu op haar plaats. Zij is het vijfde parlementslid voor sp.a en Groen! op een totaal van twee zetels. Wie volgt?

Minister-president zonder vertrouwen

Gewoonlijk vraagt een minister-president na elke beleidsverklaring het vertrouwen. Niet nodig, vindt Daniël

Ducarme (MR). De nieuwe eerste man in de Brusselse regering wil zich niet verliezen in "procedures".

De waarheid is natuurlijk dat Ducarme het vertrouwen niet kan vragen omdat hij weet dat coalitiepartner PS hem dat niet zal geven. Dat bleek al bij zijn benoeming kort voor de zomervakantie. De Franstalige socialisten aarzelden tot op de valreep om de handtekeningen nodig voor zijn voordracht te leveren. Bij zijn eedaflegging durfde Ducarme evenmin vertrouwen vragen.

Ook nu kreeg Ducarme te maken met vijandigheden vanuit de PS. Minister Eric Tomas en staatssecretaris Alain Hutchinson verklaarden in de pers dat Ducarme een financieel slecht akkoord had onderhandeld met de federale overheid en de andere deelstaten. En in het parlement maakt de PS het hem lastig. Tenslotte loopt Charles Picqué (PS) zich warm voor zijn opvolging.

"Nepstatuten" voor de vrienden

Brussel kampt met een torenhoge werkloosheid. Meer dan twintig procent van de actieve bevolking zit zonder werk. Een absoluut record! Toch lijkt tewerkstelling niet echt een prioriteit voor de Brusselse regering.

Eric Tomas (PS) wordt wel eens smalend "minister van Werkloosheid" genoemd. Hij heeft zich de jongste jaren niet alleen een reputatie van onbekwaamheid opgebouwd, maar komt regelmatig ook hoogst arrogant uit de hoek. Jean-Luc Vanraes (VLD) nam zijn beleid op de korrel bij de bespreking van de regeerverklaring. Hij kritiseerde het feit dat opnieuw honderden werklozen aan de slag worden geholpen als gesubsidieerde contractuelen (gesco's). "Nepstatuten", volgens Vanraes.

Daarmee trapte hij op de lange tenen van Tomas. Boos riep de minister dat het OCMW van Ukkel, waarvan Vanraes voorzitter is, geen gesco's meer hoeft te verwachten. Om zijn minachting voor het parlement nog wat meer in de verf te zetten, verliet hij ook nog eens voortijdig de zaal. Moet kunnen!

Colofon

Gratis driemaandelijks blad over Brussel. Pluralistisch, Vlaams en onafhankelijk. Een uitgave van de Vlaamse Volksbeweging vzw, VVB Brussel en brusselINL vzw.

Redactie: David Vits (coördinatie), Marc Platel, Myriam Seghers, Johan Huygh, Paul Van Cappellen, Leo Camerlynck, Michaël Vandamme, Hilde Devriendt, Marc Van de Woestyne.

Spotprenten en illustraties: Frederik Pas
Opmaak: Wim Peeters

Gratis bijlage bij Doorbraak – december 2003

Oplage: 15 000 exemplaren.

Gorik, PB 1490, 1000 Brussel 1

www.gorik.be – redactie@gorik.be

Steun is welkom op rekeningnummer: 409-9586521-55.

Graag met vermelding "Gorik". Giften vanaf € 30,- zijn fiscaal aftrekbaar.

V.U.: Stijn Debruyne, Henri Mausstraat 15/b7, 1000 Brussel.

Stad met duizend "postjes"

"Er lopen te veel politici rond in Brussel", zegt kersvers staatssecretaris Pascal Smet (sp.a). "Onzin", antwoordt schepen Walter Vandenbossche (CD&V) boos. Volgens hem is er in Brussel slechts 1 politiek topmandaat per 3913 inwoners. In Vlaanderen is dat 1 per 2429. Zijn besluit: "Brussel telt minder politici dan Vlaanderen".

Wie van beide kemphanen heeft gelijk? De staatssecretaris natuurlijk. Vandenbossche vergelijkt appels met citroenen.

Hij houdt alleen rekening met "mandaten waar een financiële vergoeding aan is verbonden". Maar de schepen vergeet in zijn opsomming de leden van de Brussels Hoofdstedelijke Raad. Die werken nochtans niet gratis en dat zou Vandenbossche moeten weten, want hij is zelf ook Brussels parlementslid. Ontbreken eveneens op zijn lijstje: gemeenteraadsleden, OCMW-raadsleden, ... De waarheid is dat Brussel bijna duizend postjes telt. Dit wil zeggen ongeveer 1 per 1000 of vier keer zoveel als Vandenbossche zegt.

	Antwerpen	Brussel
Minister/staatssecretaris	0	8
Gewestraadsleden	0	75
Burgemeesters/schepenen	11	164
Gemeenteraadsleden	55	653
OCMW-raadsleden	16	222
Districtraadsleden	224	0
Totaal *	295	958
Aantal inwoners per post	1534	1063

* Burgemeesters en schepenen worden niet apart meegeteld omdat zij tegelijk ook gemeenteraadslid zijn.

Struikelt CD&V over Brussel?

"De CVP is een huis met vele kamertjes", werd gezegd. Het was de partij met voor ieder wat wils, maar vooral die van de wollige standpunten en van de interne verdeeldheid. Machtsdeelname maakte veel goed, maar bleek minder eeuwig dan gedacht. Noodgedwongen verhuisde de CVP enkele jaren geleden naar de oppositie. Nieuwe tijden, een nieuwe naam: CVP werd CD&V. Maar niet alleen de naam veranderde. Ook inhoudelijk verschoof een en ander. De vernieuwde partij trok duidelijk de Vlaamse kaart.

"Naar een tweeledig confederalisme", luidt voortaan het motto. In welke mate CD&V daar consequent naar handelt, is een heel andere vraag.

Lakmoesproef

Laat er ons geen doekjes om winden. Brussel wordt de Vlaamse lakmoesproef voor CD&V. Harde taal uitkramen in een of ander achterzaaltje in Joost weet welk vergeten oord is geen heldendaad. Een consequente Vlaamse lijn volgen in Brussel des te meer. En hier wordt de positie van Brigitte Grouwels interessant. Op Grouwels kan het een en ander worden aangemerkt, maar haar Vlaamse reflex is gemeend. De houding die de nationale partijtop aanneemt tegenover

Om te beoordelen of er al dan niet te veel politici zijn in Brussel kan men best vergelijken met een andere grote stad, zoals Antwerpen.

Dat blijkt een leerrijke oefening te zijn. Brussel heeft niet alleen meer politici, ze staan ook hoger op de politieke ladder. Wat in Antwerpen een schepen is, wordt in Brussel een minister. Een Antwerps gemeenteraadslid staat tegenover een Brussels parlementslid. En terwijl het leeuwendeel van de postjes in Antwerpen wordt ingepalmd door districtraadsleden, wordt Brussel bezet door een heel leger volwaardige gemeente- en OCMW-raadsleden.

Al dat Brusselse lekkers heeft natuurlijk ook een prijskaartje, zeker als we rekening houden met de politieke hofhoudingen. De Brussels regeringsleden beschikken samen over ruim 500 kabinetmedewerkers, de parlementsliden over honderden medewerkers. Daar kan men in Antwerpen alleen maar van dromen. Zelfs nadat schepenen er op sluike manier hun minikabinetten hebben versterkt.

haar is misschien wel de beste test voor de mate waarin het CD&V menens is met een Vlaamsgezinde (oppositie-) koers.

Hard tegen hard

Binnen de Brussels CD&V woedt een bikkelharde strijd om de opvolging van Jos Chabert. Ook Grouwels doet mee. Zij zorgt voor een dissonante klank in het zeer Brussels klinkende orkest van Walter Vandenbossche en Jan Béghin. De interne strijd inspireert blijkbaar grappenmakers, die een bijgewerkte verkiezingsaffiche van Grouwels de wereld instuurden. Feit is dat niet iedereen in CD&V Brussel hoog oploopt met haar Vlaamse imago.

Nochtans draagt Grouwels slechts de nieuwe partijlijn uit. Het punt is dat ze vanuit nationale hoek amper steun krijgt. Naar verluidt wil de nationale partijtop haar te allen prijze wegparkeren op de kieslijst voor het Vlaams Parlement. Zelf is ze, net als Chabert, kandidaat lijsttrekker voor de Brussels Hoofdstedelijke Raad. Het is wachten op witte rook.

De inzet in Brussel overstijgt het plaatselijk belang en de met elkaar botsende persoonlijke ambities. In Brussel bewijst CD&V hoe Vlaams ze is.

Minder Chabert

Meer Brigitte

Brigitte Grouwels

Chabert kan niet lachen om fopaffiche